

מה:

נגמר הדין פרק ששי סנהדרין

מסורת הש"ס

[illegible]

שון עמיד ולא כתב כי סקל סקל או ירה
ד מנייחו: **דפיסו מרואי**. מכה גדול
להשליך כחד כסוה משליך. וזה מעכבו
יפסו. משמע כל הימים יהיה לך והא
נקברת עמו: **כולם נקברים עמו**.
מקביר חקברו (דגרים בא) יחירו נפקא
לן לקמן בפירקא דף מו: **כפיסו**.
בחור ארבע אמות אבל לא נקברו
עמו ממה: **גידמן כי נדפיסיל**.
ואם כן ימאע גידמן פסולי להם
יד דנקט נקטעה לאחר מנאלי: **למה**
הפדים. יד שיהיה להם תהיה להם
כשעת מיתה אבל גידמן מעיקרא
לא משפטמו מניה דזו היא יד
שלה: **זרי זר** ירג. ואפי"ש שאין
כאן יד עדים הרשעונים. אלא לא

תלמוד לומר סקול יסקל.
ידיה: ושני ליה איסור.
דשנים אין יכולין לכוון כח
אלה היסודי משלך בכח:

לאו עד השני נוטל
וניא רבי שמעון בן
יוחנאי שם שמושי שני
על לב אם מת ב
לך היא גופא משווי
נוטתה על לבו אלא
יה ושני לה איהו
לאו רגמיתו כו':
בה אדרם מי קאמינא
אמינא אמר קר אבן

[illegible]

היה רוצה ונאלץ הרהר
 למתן דאמך מנמין איכא
 ב"מ דף 68: מדרמתי הכה
 (דף 69: דרשין מדרמתי מות
 לקמן דף 70: עט: לקמן
 שנתמברו זה שיה ידיו
 ב' גמרא: ד' צדק מיה
 ד' חמור היה מותרה לדבר
 ד' מיה שמיך הכס
 ד' מיה שמיך כיון
 ד' וי' ל' דרשין מקמתי כל
 ד' אפי' הכן ללא דרש
 ד' מ' צדק שמי:
 ד' וכן שנקטטה
 ד' לטומאה דא קורס
 ד' שמיך שמואל דבני קרל
 ד' שמיך שמואל דבני קרל

משום
אלו מצאנו
מיתות (ול)
אלו הנש
חייבי מית
בקהל או
מותה לו
הקל וישי
מיתתם
דחייבי מ
חייבי מית
הישי
אין
לו
לכן הא
שם

כ
כ
כ
כ
כ
כ
כ
כ
כ

תורה אור השלם

1. ד' עשרים היה ב' ימים
באברהם הלכותיו דל
היום באברהם ובעת
הרע מקרה;

וכרסו ז' ו'
2. ואביה תהיה זכר
ומתו זכר וזכר זכר
ד' רחא וזכר דל רדס נישת
אז הרע חסד פנעס ב'
מכרסו כל אז
נזל חסד וזכר אז נישת אז
הרע פנעס ב' וזכר
יסחה; מכרסו כל אז
3. ותשכח ב' זכר ואז
והרע אזל אז זכר
עירו אזל פנעס מקרה;
דברים אז כ'
4. ואזכר אז עירו
כננו ז' וזכר וזכר אזנו
ששע כקלל אזל תכאב;
דברים אז כ'
5. וזכר באש אשר
מכרסו היה וזכר וזכר
ותולית אזל על כ'
דברים אז כ'
6. אז חליל נכחלו על
העין ב' קבור חסד
ביום יהוא ב' קלל
אלהם חסד אזל תכאב
אזכר אשר ז'
אלוהו נתן קלל חסד;
דברים אז כ'

עדין. כגון דהקן שנים המעידים עליו
שנמנר דליו בצית דין הן הן עדים
שהעידו עמיו מחמלה ונתחייב על
פיהם: **אין לי**. אין לא כתיב אלא
יומם: **אלא מיתא הכסובה** כו.
סיף דליף לקמן **(כד' מיתא)** ד'
מאן **מאן יומא**. ריבויא הוא: **מאן**
דכו רלוא. הנידון בצית דין: **וגאל**
הדס. כלומר מיתא שגאלה הדס
ממיהו לרואה שגב שילא חוק לעיר
מקלטו שני כחובין הכואים כאחד
כו': **היא אחרת מן גידס**. אציו זה
אמו של סורר ומורה: **כגנו זה**.
משמע שרואין אותו: **ולא חרשין**.
שאינן שומעין מה שמשיב להם ואין
יודעין אם שמע תוכחתם אם לאו:
כולי קרא יסירא הוא. דהוא ליה
למיכתב והנאמרוהו אל שער העיר
ההיא וקטלוהו דכתיב בכל שאר
נפקלין ומו לא מידל כל אורח דברים
זכי לנה: **רבי אליעזר לא בעי**
קרא דכתיב וכן ר"ש: מתנ"א **אלא**
מגדף. מנעק את הדין. ויגמרה
מפרש שם: **אין הדין שנים כיום**
א' כד"א א' משום דלא מנו להחבי

ו ואחר סיף שנחנה
בו כולן נקברין עמו
ייתי אחרני חלופיהו
אין נקברין עמו אמר
עמו בתפיסתו אמר
דים פטור מאי טעמא
תהיה בו בראשונה
ים גידמין דמעיקרא
התם ידאמר קרא יד
מיתבי ^הכל מקום
נעדין אנו באיש
פלוני פלוני ופלוני
גמאל שמואל בתן הן
כתיב ^ווהתניא זמות
אין לי אלא במיתה
ואם אי אתה יכול
ההוה בו שאתה ממיתו
מכל מקום ^בשאני
ההוה רוצה וגואל הרים
כאחד ^גאין מלמדן
דם ימית את הרוצח
ד מעמיד לו גואל

ואחת עין שנתלה
בו ואחד סודר שנתנה
לא צריכא דמתקני ו
קבירין עמו והתניא
רב פפא מאי עמו
שמואל הנקטעה יד ה
העדים
דבעינא יד העדים
ולביא אלא מעתה
הכי נמי דפסילי שאנא
העדים שהיתה כבר
שעידוהו שנים
פלוגי שנזמר דינו בבב
עדין תרי זה יהרג ה
עדין ומי בעינן קרא
ויזמת המכה רוצח ה
הכתובה בו "מין
להמתיו במיתה הכת
י"ת"ל מות יזמת הכת
יזמר מיתה משום ד
שני כותבין הבאין
זי היא דתניא גואל
שם אין לו גואל שש

[illegible]

דבעי
פ (הספס)
(ר)
רבי
הן
צפ"ג
פיוא
פולנא
מימנא
פס (ספס)
פולנא
פספנ ג
דאצי
פמל
פפ"ק
דרע
פ"ג
פ"ק
פ
הת
פני
פוצה
פ"מ
פצוה

ג
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

[illegible]

ראויה להימיה זו ולמיתה זו. ובגמרה
[ומן] מפרש דכשני עבירות קאמר דרש
ראוימיהן שוות ומשעון בן ששם שעה
הוצרכה לכך שהיו בנות ישראל פרוצות
בכשמים ועשה סייג לשעה ותלפן
לפרסומא למיתאן ודן את כולם ביום
אחד מפני קרוביהם שלא יעששו
להיזין: **בב' כי קללה אלהים.** מפני
שבידך את השם נתלה והעוברים
והשבים אומרים מפני מה זה תלוי
מפני שצריך את השם וגנאי הדבר
כלפי מעלה להזכר: **מה מקלל**
בשקילה. ונתלה דכתיב ביה ותלית
אף כל בשקילה נתלה: **אף כל ששפר**
בעקר. אין דין לרובי אלא
העובד ע"ז: **רש' כללי ופרטי.**
דורשין את התורה בכלל ופרט כל
מקום שכתם ואח"כ פירש דורשין את
האחרון בפרט: **ורבי אלישור דורש**
במישור. דרש מילוק בין זה לזה פרט
היינו פירוש הכלל ואין בכלל אלא מה
שנפרט ואפילו הדומה לפרט אין
מתרבה מן הכלל אלא הדורשו במישור
לא עקר את הכלל ממקומו אלא
אלא כגון זה הכתוב אחריו והדומין לו:

[illegible]

וְיָנֹכַח בְּכָל מִסְדֵּר
וְלֹא חֲרִיץִין יֹאמְרוּ
אֲחֵרִישִׁין מֵאֵי מַעֲמָא
קִרְא יִתְרָא הוּא ת'
שְׁמַעְלָא ר' עֲקִיבָא אוֹסֵר
דְּכֹר סִבָּר רַחוּבָה דִּרְ
יִמִּי אַבְל דְּכ"ע בַּעֲיִין
אוֹן יִמְנִית אוֹן מִסְדֵּר
בִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר ל' גִּזְנִי
רַבִּי אֱלִיעֶזֶר וְחִכָּא ל' ה
תוּ פְּנִיז כְּלָפִי הַעֵם
הָאִישׁ נִתְלָה וְאִין הָאִישׁ
שִׁמְשׁ תִּלָּה גִּישׁ בִּאשְׁ
ס אַחַד: גַּמ' ת"ר פ' ^ה
אֵלֶּהֶם תְּלִי מַה מִּקְלָל
אֵלֶּהֶם מִקְלָל זֶה שְׁכַפְּפִי
דְּרִשִׁי כְּלָלִי וּפְרַטִּי ר' ^ה
וְהוֹמַת וְתִלְתִּית כְּלָל
אֵלֶּא מַה שְׁכַפְּרִי ה' ^ה

אדומא או חרש
גדומין יתרוציו או חרש
אויגנו שומע בקולו ו
דכולי התם שאני רבי
ידי הנדחת דברי רבי
עד כאן לא פליגי א
כרמיעקרא נמי
היין לו בהן דין גמיע
תן עקמומו ויוצא
כל הנסקלין נתלין דבר
ע"ה האיש תולין
רבי אליעזר וחכ"א
נתלין ת"ל כי קלחת
דבר רבי אליעזר וחכ"א
מפילין רבנן
רשבין דרשי כללי ופרט
בכללדרי אמרינן אין

אש
כבד
בו
חולני
סטוט
סוטה
כרכתי
נעשיה
לה
רחובה
דרתנן
אומר
מתני'
העובד
העץ
רבי
נשים
המומנת
שבסקיף
בעיקר
ומיעוטי
מקרי

ל
ל
מ
ש
ד
ש
ע
ב
ה
נ
ו
ה
ק
ב
ו
א
א
ש
א
ש
ל
י
ה
ד
ה
ש
י
ד
ר
ש
ר
ה
ה
ה

דרישי התורה בכלל ופרט
מז' אין בכלל אלא מה

אין לו. למעשה, בהן יד בו' אין לו טהרה עולמית.
טען ידו (נדר מה) דענין קהל דכמי' (יב"ט ט"א) לקמן פ'.

קרא (בדרכיבי): **כָּל** הנסקלִין נתלִין כו
דט כי קללִה אלהים חלוי זהו

למא בעינ קרא כדכתיב ודחין
ה עולמית ר' אליעזר אומר נותן על
דכתיב ור' אליעזר ור' שמעון לא בעי
כל מומת בא במסוק של אחריו

והוא יד בזה רגל ארון ימנית אין לו ט
ומאל ויצא. חנא קמא סבר בעינן קר
והומת ותלית אותו על עץ כלל

הכולה קרא יתירא הוא ותוב
ניגדו דתנן כנגעים פרק אחרון אין ל
הו ויצא ר' שמעון אומר נותן על של
כי יהיה באיש חטא משפט מ

ה) מהו המרחק בין המיקום החדש לבין המיקום הישן?